

Kislábnyomos életmód:

Kislábnyomos családok, háztartások, közösségek, filozófia

Az internet és technológia nélküli élet tanulságai

„A technológia tönkreteszi az embereket és helyeket. Elutasítom.
Vissza akarom kapni az életem. Vissza akarom kapni a lelkem.”

Mark Boyle, a Pénznélküli Emberként híressé vált ír aktivista - akiről mi is írtunk több korábbi hírlevélben ([45.](#) és [52.](#)) -, alaposan megfontolt szándékból, 2016. december 21. óta él egy saját maga által épített kunyhóban a manapság alap szükségletnek tekintett laptop, internet, telefon, mosógép, hűtő és tv nélkül. Vagyis technológia nélkül. Nincs áram, csapvíz és gáz, azaz nincs – a Boyle szerint általában lélekölő robotolással megszerzett – összkomfort sem. Semmi olyasmit nem használ, amihez rézbányászokra, olajfűró szigetekre, műanyaggyártókra lenne szükség, és amennyire lehet, az órával mért idő modernkori dominanciájának is próbál ellenállni.

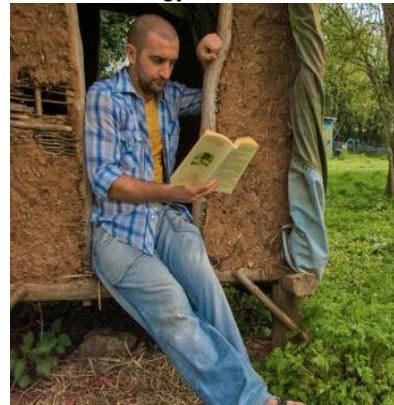
„A technológia elszakít minket a természettől, és feláldozza az életünket a fogyasztói társadalom oltárán.”
Fotó: Sam Frost

Elég soknak tűnhet mindezt feladni, és Boyle sem állítja, hogy nem lesznek nehézségei, de kész arra, hogy őszintén beszámoljon az előtte álló hónapok pozitív és negatív tapasztalatairól, és izgatottan várja, milyen leckéket tartogat számára – önmagáról, a társadalomról, a természetről - az élet.

Boyle két okból döntött a technológiakerülés mellett:

Az egyik, hogy boldogabbnak érezte magát a képernyőktől és az okosköttyük által generált állandó kommunikációtól távol. A másik, fontosabb ok, pedig az volt, hogy ráébredt a technológia romboló voltára. A technológia – írja Boyle a cikkében - számtalan módon rombol. Egyrészt a fogyasztói társadalom rabságában tart mindannyiunkat, másrészt tönkreteszi kapcsolatunkat a természettel. Képesse tesz minket az élőhelyek és élőlények hatékony elpusztítására, és azzal, hogy eltávolít a természettől, elértékteleníti a

szemünkben a természetes világot, amivel aztán egyre kevésbé törődünk, és így egyre kevésbé akarunk megvédeni. A technológia nemcsak a természetes élőhelyeket pusztítja egyre gyorsabban és precízebben, hanem az emberi kapcsolatokat is, mert a valódi találkozásokot és együtt töltött időt virtuális kapcsolattartásra cseréli, ami – bár szeretnénk azt hinni, de – soha nem lesz ugyanaz, mint a tényleges együttlét. A technológia súlyos, talán helyrehozhatatlan károkat okoz a vidéki közösségekben is azzal, hogy a fiatalokat az ipari és pénzügyi központokba, a városokba csábítja, miközben ezeknek a városoknak a léte és fennmaradása távoli, a fogyasztók számára láthatatlan helyek pusztulásának köszönhető. A technológia tönkreteszi az emberek egészségét is: a mozgásszegény, mérgekkel teli életünk rengeteg különböző betegséget okoz.

„Ha magunk természeténél az élelmiszert, nem pazarolnánk el a harmadát, mint most. Ha magunk készítenénk a székeinket és asztalainkat, nem dobnánk ki őket arra hivatkozva, hogy átrendezzük a lakást. Ha magunknak kéne tisztítanunk az ivóvizünket, valószínűleg nem húznánk le vele a WC-t.”

Tapasztalatok két hónap „nélkülözés” után:

- Boyle-nak természetesen hiányzik, hogy fel tudja venni a telefont és beszélhessen a szeretteivel. Ahogy az írás is egész más lett 'Másolás' és 'Törlés' gomb nélkül.
- Reggelente, amikor vízért megy, beszélget a szomszédaival, ami időigényes, és eleinte frusztrálta is a dolog, de tudja, hogy a lassabb tempó alapvetően nem baj – a lassúság akkor lett „rossz”, amikor az idő pénz lett.
- Sokkal tovább tart megcsinálnia dolgokat, lásd mindjárt a főzést (vízért menni, tüzet rakni, főznivalót szedni a kertből stb.), de minden teendője az életteréhez köti, a környezete részeként – és nem pusztítójaként - éli a mindennapjait.
- A technológia nélküli élet nem könnyű, főleg azoknak, akik sosem próbálták, de Boyle már most elégedettebb ezzel az életmóddal, mint a „technológiással”. Nem megélni próbál, hanem ténylegesen élni, és azt csinálni, amit szeret.
- Amint megszabadulunk a kiadásoktól, a modern életmód könnyörtelen pénzügyi követelményeitől, lassacskán egyre több időnk jut azt csinálni, amit szeretnénk – vallja Boyle. Jut idő például olvasgatni a tűz mellett, horgászni, sakkozni a barátainkkal egy-egy pohár földiszederbor társaságában, és elmélkedni a kedvenc témáinkon és dilemmáinkon.
- Az ipari kultúra, amiben élünk ember- és környezetpusztító. A technológiamentes élet az embert érzékenyebbé teszi a technológia okozta problémákra, tisztábban látja, hogy a technológia mennyire erőszakos, egészségtelen és mérgező tud lenni, és hogy mennyi fontos értéket tüntetett el az életünkből.

Az emberek mindig igyekeztek megvédeni az életük fenntartásához szükséges dolgokat, így volt ez már az idők kezdete óta. De míg az őseik földjén élő „civilizálatlan vademberek” az olyan lényegtelennek tűnő dolgokat védik foggal-körömmel, mint például az életükhöz nélkülözhetetlen állatcsordák, folyók és erdők, addig az *e-Homo sapiens* a „haladó életformáját” védi – a gyáraival, bevásárlóközpontjaival, fapados járataival és online vásárlási lehetőségeivel – és közben hajlamos elfelejteni, hogy ezt a civilizációt mi tartja életben. Korunk egyik legfontosabb, válaszra váró kérdése, hogy hogyan kellene élnünk az életünket, hogy azzal ne károsítsuk a velünk szemben oly bőkezű bolygót? Mark Boyle valószínűleg megtalálta a saját választását.

Forrás: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2016/dec/19/>; <https://www.theguardian.com/commentisfree/2017/feb/06/>

Az írás forrása a Kislábnyom Hírlevél 94. száma.

Hasznos információk, kapcsolat

Szerkeszti: Vadovics Edina
Közreműködött: Antal Orsolya, Vadovics Kristóf, Vásárhelyi Csenge

Szerkesztőség:

GreenDependent Egyesület
2100 Gödöllő, Éva u. 4.
Telefon: 06-20/386-0922
E-mail: info@greendependent.org
Honlap: www.kislabnyom.hu
www.greendependent.org

A GreenDependent Egyesület a következő szakmai szervezet tagja:

Resource Cap Coalition
(Európai Koalíció az Erőforrás Használat Csökkentéséért)

resourcecapcoalition

